

RITUS COMMUNIONIS

Sacerdos dicit:

Præcēptis salutáribus móniti,
et divína institutióne formáti,
audémus dicere:

**Pater noster, qui es in cælis:
sanctificétur nomen tuum;
advéniat regnum tuum;
fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra.
Panem nostrum cotidiánum da nobis hódie;
et dimítte nobis débíta nostra,
sicut et nos dimíttimus debítóribus nostris;
et ne nos indúcas in tentatiónem;
sed líbera nos a malo.**

Líbera nos, quæsumus, Dómine, ab ómnibus malis,
da propítius pacem in diébus nostris,
ut, ope misericórdiæ tuæ adiúti,
et a peccáto simus semper líberi
et ab omni perturbatióne securi:
exspectántes beátam spem
et advéntum Salvatóris nostri Iesu Christi.
**Quia tuum est regnum, et potéstas, et glória in
sæcula.**

Dómine Iesu Christe, qui dixísti Apóstolis tuis:
Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis:
ne respicias peccáta nostra,
sed fidem Ecclesiæ tuæ;
eámque secúndum voluntátem tuam
pacificáre et coadunáre dignéris.
Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.
Amen.

Pax Dómini sit semper vobíscum.
Et cum spíritu tuo.
Offérte vobis pacem.

RITUS CONCLUSIONIS

*Sequuntur, si necessariæ sint, breves annuntiationes ad populum.
Deinde fit dimissio. Sacerdos, versus ad populum, extendens manus,
dicit:*

Dóminus vobíscum.

Populus respondet:

Et cum spíritu tuo.

Sacerdos benedícit populum, dicens:

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus.

*Et omnes, iuxta locorum consuetudines, pacem, communionem et
caritatem sibi invicem significant.*

*Deinde sacerdos accipit hostiam eamque super patenam frangit, et
particulam immittit in calicem. Interim cantatur vel dicitur:*

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi:
miserére nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi:
miserére nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi:
dona nobis pacem.

*Sacerdos genuflectit, accipit hostiam, eamque aliquantulum elevatam
super patenam vel super calicem tenens, versus ad populum, clara voce
dicit:*

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi.
Beáti qui ad cenam Agni vocáti sunt.

**Dómine, non sum dignus, ut intres sub téctum
meum,
sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.**

*Postea accipit patenam vel pyxidem, accedit ad communicandos, et
hostiam parum elevatam unicuique eorum ostendit, dicens:*

Corpus Christi.

Communicandus respondet:

Amen.

Et communicatur.

Ant. ad communionem (Cf. Zac 9, 9)

Exsúlta, filia Sion, lauda, fília Ierúsalem:
ecce Rex tuus véniet sanctus et salvátor mundi.

*Deinde, stans ad altare vel ad sedem, sacerdos, versus ad populum,
iunctis manibus, dicit:*

Orémus.

Da nobis, Dómine, Fílii tui nativitátem

læta devotióne coléntibus,

huius arcána mystérii et plena fide cognóscere,

et plenióre caritátis ardóre dilígere.

Per Christum Dóminum nostrum.

Amen.

Populus respondet:

Amen.

*Deinde diaconus, vel ipse sacerdos, manibus iunctis, versus ad
populum dicit:*

Íte, missa est.

Populus respondet:

Deo grátias.

SANCTA MISSA

25 dicembre 2018 – In Nativitate Domini
Ad Missam in aurora

RITUS INITIALES

*Populo congregato, sacerdos cum ministris ad altare accedit, dum
cantus ad introitum peragitur:*

Lux fulgébit hódie super nos,

quia natus est nobis Dóminus;

et vocábitur admirábilis, Deus, Princeps pacis,

Pater futúri sæculi: cuius regni non erit finis.

*Sacerdos et fideles, stantes, signant se signo crucis, dum sacerdos, ad
populum conversus, dicit:*

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Amen.

Grátia Dómini nostri Iesu Christi, et caritas Dei, et
communicátió Sancti Spíritus sit cum ómnibus
vobis.

Et cum spíritu tuo.

ACTUS PÆNITENTIALIS

*Deinde sequitur actus pænitentialis ad quem sacerdos fideles invitat,
dicens:*

Fratres, agnoscámus peccáta nostra,

ut apti simus ad sacra mystéria celebránda.

*Fit brevis pausa silentii. Postea omnes simul formulam confessionis
generalis perficiunt:*

Confíteor Deo omnipoténti et vobis, fratres,

quia peccávi nimis

cogitatióne, verbo, ópere et omissiÓne:

et, percutientes sibi pectus, dicunt:

mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa.

Deinde prosequuntur:

Ideo precor beátam Mariám semper Vírginem,

omnes Angelos et Sanctos,

et vos, fratres, oráre pro me

ad Dóminum Deum nostrum.

Sequitur absolutio sacerdotis:

Misereátur nostri omnípotens Deus

et, dimissis peccátis nostris,

perdícat nos ad vitam ætérnam.

Amen.

Sequuntur invocationes:

V. Kýrie, eléison.

R. Kýrie, eléison.

V. Christe, eléison.

R. Christe, eléison.

V. Kýrie, eléison.

R. Kýrie, eléison.

Deinde cantatur vel dicitur hymnus:

Glória in excélsis Deo

et in terra pax homínibus bonæ voluntátis.

Laudámus te, benedícimus te,

adorámus te, glorificámus te,

grátias ágimus tibi propter magnam glóriam

tuam,

Dómine Deus, Rex cæléstis,

Deus Pater omnípotens.

Dómine Fili Unigénite, Iesu Christe,

Dómine Deus, Agnus Dei, Fílius Patris,

qui tollis peccáta mundi, miserére nobis;

**qui tollis peccáta mundi, súscipe deprecatiónem
nostram.**

Qui sedes ad dexteram Patris, miserére nobis.

Quóniam tu solus Sanctus, tu solus Dóminus,

tu solus Altíssimus,

Iesu Christe, cum Sancto Spíritu: in glória Dei

Patris.

Amen.

Quo hymno expleto, sacerdos, manibus iunctis, dicit:

Orémus.

*Et omnes una cum sacerdote per aliquod temporis spatium in silentio
orant.*

Tunc sacerdos, manibus extensis, dicit orationem collectam:

Da, quæsumus, omnípotens Deus,

ut dum nova incarnáti Verbi tui luce perfúndimur,

hoc in nostro respléndeat ópere,

quod per fidem fulget in mente.

Per Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium

tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus

Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

Amen.

LITURGIA VERBI

Deinde lector ad ambonem pergit, et legit primam lectionem, quam omnes sedentes auscultant.

Dal libro del proepta Isaia

Is 62,11-12

Ecco ciò che il Signore fa sentire all'estremità della terra: «Dite alla figlia di Sion: Ecco, arriva il tuo salvatore; ecco, egli ha con sé il premio e la sua ricompensa lo precede. Li chiameranno Popolo santo, Redenti del Signore. E tu sarai chiamata Ricercata, Città non abbandonata».

Ad finem lectionis significandam, lector acclamat:

Verbum Dómini.

Omnes respondent:

Deo grátias.

Psalmista, seu cantor, psalmum cantat vel dicit, populo responsum proferente. (96:1.6.11-12)

R. Oggi la luce risplende su di noi.

Il Signore regna: esulti la terra, / gioiscano le isole tutte. / Annunciano i cieli la sua giustizia / e tutti i popoli vedono la sua gloria. **R.**

Una luce è spuntata per il giusto, / una gioia per i retti di cuore. / Gioite, giusti, nel Signore, / della sua santità celebrate il ricordo. **R.**

Postea lector secundam lectionem ex ambone legit, ut supra.

Dalla lettera di san paolo apostolo a Tito

Tt 3,4-7

Figlio mio, quando apparvero la bontà di Dio, salvatore nostro, e il suo amore per gli uomini, egli ci ha salvati, non per opere giuste da noi compiute, ma per la sua misericordia, con un'acqua che rigenera e rinnova nello Spirito Santo, che Dio ha effuso su di noi in abbondanza per mezzo di Gesù Cristo, salvatore nostro, affinché, giustificati per la sua grazia, diventassimo, nella speranza, eredi della vita eterna.

Verbum Dómini.

Deo grátias.

Sequitur Allelúia:

Allelúia, allelúia.

Glória in altíssimis Deo,

et in terra pax homínibus bonæ voluntátis.

Allelúia.

Postea diaconus, vel sacerdos, ad ambonem pergit et dicit:

Dóminus vobíscum.

Et cum spíritu tuo.

Léctio sancti Evangéllii secúndum Lucam

Glória tibi, Dómine.

2:15-20

Appena gli angeli si furono allontanati da loro, verso il cielo, i pastori dicevano l'un l'altro: «Andiamo dunque fino a Betlemme, vediamo questo avvenimento che il Signore ci ha fatto conoscere».

Andarono, senza indugio, e trovarono Maria e Giuseppe e il bambino, adagiato nella mangiatoia. E dopo averlo visto, riferirono ciò che del bambino era stato detto loro.

Tutti quelli che udivano si stupirono delle cose dette loro dai pastori. Maria, da parte sua, custodiva tutte queste cose, meditandole nel suo cuore.

I pastori se ne tornarono, glorificando e lodando Dio per tutto quello che avevano udito e visto, com'era stato detto loro.

Verbum Dómini.

Laus tibi, Christe.

Deinde fit homilia, quæ a sacerdote vel diacono habenda est.

Homilia expleta, cantatur vel dicitur symbolum seu professio fidei:

Credo in unum Deum, Patrem omnipoténtem, factórem cæli et terræ, visibílium ómnium et invisibílium. Et in unum Dóminum Iesum Christum, Fílium Dei Unigénitum, et ex Patre natum ante ómnia sæcula. Deum de Deo, lumen de lúmine, Deum verum de Deo vero, génitum, non factum, consubstantiálem Patri: per quem ómnia facta sunt. Qui propter nos homínes et propter nostram salútem descéndit de cælis.

Ad verba quæ sequuntur, usque ad factus est, genuflectitur.

Et incarnátus est de Spíritu Sancto ex María Vírgine, et homo factus est. Crucifíxus étiam pro nobis sub Póntio Piláto; passus et sepúltus est, et resurréxit tértia die, secúndum Scriptúras, et ascéndit in cælum, sedet ad dexteram Patris. Et íterum ventúrus est cum glória, iudicáre vivos et mórtuos, cuius regni non erit finis. Et in Spíritum Sanctum, Dóminum et vivificántem: qui ex Patre Filióque procedit. Qui cum Patre et Fílio simul adorátur et conglorificátur: qui locútus est per prophétas.

Et unam, sanctam, cathólicam et apostólicam Ecclésiam.

Confiteor unum baptísma in remissionem peccatórum.

Sacerdos dicit:

Benedíctus es, Dómine, Deus univérsi, quia de tua largitáte accépimus panem, quem tibi offérimus, fructum terræ et óperis mánuum hóminum: ex quo nobis fiet panis vitæ.

Populus acclamat:

Benedíctus Deus in sæcula.

Benedíctus es, Dómine, Deus univérsi, quia de tua largitáte accépimus vinum, quod tibi offérimus, fructum vitis et óperis mánuum hóminum, ex quo nobis fiet potus spiritalis.

Benedíctus Deus in sæcula.

Stans postea in medio altaris, versus ad populum, extendens et iungens manus, sacerdos dicit:

Oráte, fratres: ut meum ac vestrum sacrificium acceptábile fiat apud Deum Patrem omnipoténtem.

Populus surgit et respondet:

Suscípiat Dóminus sacrificium de mánibus tuis ad laudem et glóriam nóminis sui, ad utilitátem quoque nostram totiúsque Ecclésiæ suæ sanctæ.

Deinde sacerdos, manibus extensis, dicit orationem super oblata:

Múnera nostra, quæsumus, Dómine, nativitátis hodiérnæ mystériis apta provéniant, ut sicut homo génitus idem præfúlsit et Deus, sic nobis hæc terréna substántia cónferat quod divínium est. Per Christum Dóminum nostrum. **Amen.**

Tunc sacerdos incipit Precem eucharisticam.

Dóminus vobíscum.

Et cum spíritu tuo.

Sursum corda.

Habémus ad Dóminum.

Grátias agámus Dómino Deo nostro.

Dignum et iustum est.

Et exspécto resurrectionem mortuórum, et vitam ventúri sæculi. Amen.

Deinde fit oratio universalis, seu oratio fidelium.

LITURGIA EUCHARISTICA

Sacerdos prosequitur præfationem, manibus extensis.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus: Quia per incarnáti Verbi mystérium nova mentis nostræ óculis lux tuæ claritátis infúlsit: ut, dum visibíliter Deum cognóscimus, per hunc in invisibílium amórem rapiámur. Et ídeo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatió nibus, cumque omni milítia cæléstis exércitus, hymnum glóriæ tuæ cánimus, sine fine dicétes:

In fine autem præfationis iungit manus et, una cum populo, ipsam præfationem concludit, cantans vel clara voce dicens:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PREX EUCHARISTICA

Accípite et manducáte ex hoc omnes: hoc est enim Corpus meum, quod pro vobis tradétur. Accípite et bíbite ex eo omnes: hic est enim calix Sánguinis mei novi et ætérni testaménti, qui pro vobis et pro multis effundétur in remissionem peccatórum. Hoc fácite in meam commemoratió nem.

Mystérium fidei.

Mortem tuam annuntiámus, Dómine, et tuam resurrectionem confitémur, donec vénias.

Sacerdos accipit patenam cum hostia et calicem, et utrumque elevans, dicit:

Per ipsum, et cum ipso, et in ipso, est tibi Deo Patri omnipoténti, in unitáte Spíritus Sancti, omnis honor et glória per ómnia sæcula sæculórum. **Amen.**